

استاد دکتر امیر حسن عابدی *

سید امیر محمود انوار *

شوق دیدار شما ای هندیان در جان ماست
قلبه‌ای دوستداران شما در اشتیاق
هر دو یک روحیم اندر دو بدن در ملک عشق
از نژاد ماست آبادان جهان معرفت
ما درین خرم بهشت اکنون درون ملک خویش
احمدآبادست چون دزفول و آبادان ڈری
سرزمین هند از آن من و ایران ز توست
سعدی و جامی و حافظ، غالب و عرفی و میر
صائب و هجویری و مسعود سعد و دهلوی
عابدی این رادمرد دانش و فضل و ادب
جشن تجلیلش بپا داریم در پتنای هند
نامور با نام در عرفان یکی شد از ازل
گشته اظہر مظهر تابان مهر معرفت
تا شریف قاسمی دل را به آذر بر فروخت

وصلتان شادی ما و باد و ریحان ماست
مهرآسا روشن از نور رخ جانان ماست
اتحاد و دوستی در دو جهان پیمان ماست
عالم از دوران آدم جمله آبادان ماست
خانه و ملک شما شیراز و اصفهان ماست
بمبئی و دهلی و سرینگر تهران ماست
گلشن زیبای من هند و ز تو ایران ماست
بیدل و سرهندی و طالب همان سلمان ماست
مولوی و ناصر و خاقانی و قطران ماست
در بلندای دل و جان اختر رخشان ماست
کین چنین دانشوری نور دل تابان ماست
عابدی از عاشقان حضرت سبحان ماست
شب فروز پهنه دریا و کشتیان ماست
پرتو انوار پتنا جلوه دیوان ماست

◆ استاد عالی قدر زبان و ادبیات فارسی در هندوستان مهد ادب و عرفان.

به مناسبت تجلیل و بزرگداشت مقام ادبی و علمی و عرفانی و انسانی با همکاری دانشگاه تهران و ریزنی فرهنگی ایران در هند و تقدیم به بیست و سومین همایش ارجمند استادان زبان و ادبیات

فارسی شبه قاره بتاریخ ۱۹ تا ۲۱ فرودین ۱۳۸۱ هـ ش مطابق با ۸ تا ۱۰ آوریل ۲۰۰۲ م.

* استاد ادب و عرفان دانشگاه تهران، ایران. (فروردین ۱۳۸۱ هـ ش / آوریل ۲۰۰۲ م)

نقد جان را صرف عالم کرده در پتنای عشق ز آنکه صدیق سخنور در دل و ایقانِ ماست
 راه احمد^(ص) با نذیر احمد بجوید ای مهان ز آنکه مهرش در سرای قلب و جان مهمانِ ماست
 ای ندیم محفل عشاق سوی باده خیز دست ما ده ز آنکه وقت گردش پیمانِ ماست
 باده‌ای از جوشش جود و کرم در خمّ عشق نی از آنهایی که سوز و عمر و خصم جانِ ماست
 آبِ دیدار رخ جانان ز لبهای ادب جانفزای قلب و جان و دیدهٔ عطشانِ ماست
 سر زدیم از گلشن تحقیق بر بستان عشق شوق و مهر و شور ما بنگر که از عرفانِ ماست
 وحدت صرف است در عشق و وفای ملک دل این صفایی از فروغ و جلوهٔ ایمانِ ماست
 در همایش بیست و سه گویم به آوای بلند دوستی هند و ایران رکنی از ارکانِ ماست
 دوستی هند و ایران تا ابد پاینده باد این شعار مردم ایران و هندستانِ ماست

حال از وحدت پدید آید نه از کثرت دلا

هر دو یک روحیم و انوار خدا در جانِ ماست